

CREDINȚA - 2

Când trebuie să folosești credința în Dumnezeu ca să faci totul să funcționeze. Vedeți? Aveți propria voastră înviere în interiorul vostru. Învierea voastră zace în interiorul vostru, în duhul vostru. După ce a murit pe cruce, Isus a coborât în iad și a predicat sufletelor care erau în închisoare, fiindcă nu s-au căit în zilele lui Noe, când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu era în așteptare. Trupul Lui a mers în mormânt, dar înainte ca să moară, El Și-a încredințat Duhul în mâinile lui Dumnezeu: „*Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul!*” (Luca 23.46). Vedeți? Duhul Lui a mers la Dumnezeu; sufletul Lui S-a dus în iad, iar trupul Lui a mers în mormânt. Duhul care era în El era Duhul lui Dumnezeu, care de-a lungul timpului, i-a uns pe profeți în diferite feluri pentru a aduce Mesajul la oameni. În zilele din urmă a vorbit prin Hristos, iar acum, în aceste zile, prin Evanghelie... și tot ce avem nevoie este să-L primim pe Hristos în inimile noastre. Aceasta este Viața veșnică.

Hristos nu a putut să Se întoarcă până nu s-au împlinit cele trei zile, pentru că Duhul Lui era în spatele unei baiere și nu a putut trece de ea pentru că Dumnezeu spusese că El avea să stea în mormânt timp de trei zile și trei nopți. Dar după împlinirea celor trei zile și trei nopți, Duhul Lui a fost eliberat, S-a dus direct la Sufletul Lui, iar sufletul a venit înapoi, a ridicat trupul și a împlinit ceea ce a spus: „*Am putere să iau Viața și am putere să dau Viața. Am putere.*” Fiecare dintre voi aveți același fel de putere pentru că sunteți fiii și fiicele lui Dumnezeu, iar Duhul care este în dimineața aceasta în voi, este Același Duh Sfânt care vă va învia. Așadar, voi aveți puterea să vă ridicați din nou.

Când muriți, sufletul vostru va merge sub altarul lui Dumnezeu, chiar în prezența Lui și duhul vostru va merge la Dumnezeu, dar nu vă puteți întoarce înapoi. Vă amintiți că Biblia vorbește despre sufletele de sub altar care strigau: „Până când, Doamne, până când?” Ele nu se pot întoarce până când nu se împlinesc Scripturile, așa cum nici Hristos nu a putut să Se întoarcă până când n-au fost împlinite Scripturile. După ce totul a trecut, după ce toată suferința se va

termina și frații vor suferi în același fel în care am suferit și noi, în ziua aceea veți ști exact unde sunteți îngropați. Atunci duhul vostru va fi eliberat de Dumnezeu și va veni la suflet. Sufletul este acea parte din voi care cunoaște și înțelege, inteligența voastră.

Vă amintiți vedenia pe care am avut-o cu puțin timp în urmă, în care am fost dus în Locul acela și i-am văzut pe oamenii aceia? Ei erau în trupul acela în care nu trebuiau să mănânce, în trupul ceresc: „...dacă se desface casa pământească a cortului nostru trupesc, avem o clădire în cer de la Dumnezeu, o casă care nu este făcută de mână, ci este veșnică.” (2Corinteni 5.1). Cu acel trup ceresc, în care va fi sufletul și duhul vostru, veți veni și veți ridica din nou acest trup pământesc pentru marele Mileniu. Înțelegeți? Veți avea în voi puterea să faceți aceasta.

Acea Putere pe care o aveți în voi ar putea face o Lume nouă. Dumnezeu nu are puncte slabe sau puncte forte, ci cea mai mică atingere a Lui este omnipotentă. Înțelegeți?

Acum încerc să vă aduc la credință. Voi știți că atunci când ați devenit creștini vi s-a întâmplat ceva. Știți aceasta? Înainte obișnuiați să umblați prin murdărie și păcat, consumând alcool și jucând jocuri de noroc și făcând multe alte lucruri ale lumii. Dar de îndată ce ați crezut că Hristos v-a iertat păcatele, v-ați ridicat deasupra acestor lucruri. Înțelegeți? Astfel, acum umblați sus, deasupra acestor lucruri lumești. De ce? Pentru că credeți că sunteți creștini. Când L-ați acceptat pe Hristos și Duhul Sfânt a venit la voi, ați avut credința că Duhul Sfânt vă poate da putere să vă ridicați deasupra vieții de păcat. În ce privește vindecarea, singurul lucru pe care trebuie să-l faceți pentru a urca mai sus, este să aveți mai multă credință; continuați să mergeți tot mai sus. Dacă sunteți bolnavi și nu sunteți creștini, deveniți creștini chiar acum, pentru ca puterea vindecării să vină în voi prin faptul că sunteți creștini, iar aceasta vă va da și credința să vă ridicați deasupra păcatului; vă va da credință. Tot

ce vă trebuie în această călătorie este chiar acum în voi, de aceea singurul lucru pe care trebuie să-l faceți este să aveți credință în Dumnezeu, care scoate la suprafață, prin Duhul Sfânt, lucrurile bune din voi. Înțelegeți?...

... A fost adus un copil bolnav. Dacă ești aici, domnule, adu-ți aminte că credința ta trebuie să meargă înainte pentru acest copil, deoarece el este prea mic ca să creadă.

Dați-mi voie să iau un text din Scriptură.

Dacă nu greșesc, cred că în Fapte 16 citim că Pavel și Sila erau în temniță într-o noapte. Ei fuseseră bătuți și închiși pentru că scosese un duh al diavolului dintr-o ghicitoare. Stăpânul ei s-a înfuriat pentru aceasta și a pus să fie bătuți după care au fost aruncați în închisoare. În timp ce erau acolo și se rugau, Dumnezeu a trimis un cutremur și legăturile fiecăruia dintre ei au căzut jos. Temnicerul care îi păzea a vrut să-și ia viața, fiindcă a crezut să prizonierii au evadat, și oricum ar fi trebuit să plătească cu viața pentru aceasta. Dar pe când și-a scos sabia și a vrut să se arunce în ea, Pavel l-a strigat și i-a zis: *„Să nu-ți faci niciun rău, căci toți suntem aici.”* (Fapte 16.28). Temnicerul acela avea o anumită impresie despre Pavel și ceilalți. Poate ei au cântat cântări, au depus mărturie sau au făcut ceva prin care el a înțeles că Pavel și ceilalți erau oameni sfinți. El știa că era ceva deosebit în legătură cu acești bărbați, pentru că imediat a întrebat: *„Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?”* (v. 30). Atunci Pavel a răspuns: *„Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit, tu și casa ta.”* (v. 31). Faptul că el credea în Domnul Isus Hristos, nu însemna că salvarea lui salva și casa lui, ci însemna că dacă el avea suficientă credință pentru salvarea lui, ar fi putut să aibă aceeași credință și pentru cei din casa lui, și astfel casa lui ar fi fost salvată. Înțelegeți? Este același lucru. Așa cum a făcut Iov, despre care am vorbit aseară într-o adunare din Georgia.

Iov a spus: *„Nu știu dacă copiii mei au păcătuit, dar dacă au făcut-o?”* El avea de făcut un singur lucru ca să fie drept: să-l ofere Domnului o ardere de tot. Astfel, Iov a spus că aduce arderea de tot pentru că s-ar putea ca fiii și fiicele lui să fi păcătuit, și astfel, să

fie iertați de păcatul lor. Ceea ce a făcut acel tată a fost un lucru bun. Acela este un tată cu gândire sănătoasă, și noi avem nevoie de mai mulți tați ca el, astăzi. Iov a oferit arderea de tot înainte de instalarea necazului. Apoi, după ce copiii lui au murit, oile i-au fost luate și tot ce avea a fost distrus, Iov stătea pe o grămadă de cenușă din spatele casei și se scărpină cu un ciob... Ați observat că după zilele de necaz, când Dumnezeu a început să-i dea totul înapoi, Iov a avut zece mii de vite și toate celelalte în dublă măsură. Da, El i-a dublat oile și tot ce-a avut înainte. Mai mult, Dumnezeu i-a dat înapoi și pe cei șapte copii ai săi. V-ați gândit vreodată unde erau ei? Acea ardere de tot a stat pentru ei; erau salvați și îl așteptau pe tatăl lor în slavă. Astăzi, el este cu ei: „...vei fi mântuit, tu și casa ta.”

Înțelegeți? Iov trebuia să facă un singur lucru pentru a fi drept înaintea Domnului: să aducă arderea de tot.

Voi aveți de făcut un singur lucru ca să fiți găsiți drepti: să aveți credință în Dumnezeu, pentru că prin credință sunteți salvați, prin credință sunteți vindecați, prin credință obțineți fiecare lucru pe care îl aveți. Înțelegeți? Voi credeți aceasta prin credință. Credeți în Domnul Isus Hristos și veți fi mântuiți voi și casele voastre.

Domnule, dacă ți-ai adus copilul aici ca să ne rugăm pentru el, crede tu însuși pentru el. Eu sunt aici pentru a-mi pune credința lângă a ta. Astfel, noi vom crede împreună că Dumnezeu va vindeca acest copil... Vedeți? Avem în noi puterea de a face aceasta. Voi aveți în voi puterea de a face aceasta; fiecare creștin are puterea de a face aceasta.

Așa cum am spus adesea, acea Putere este controlată de o Lege. Este ca și gravitația care controlează apa. Acolo este o Lege. Gravitația controlează apa. Soarele este controlat de Pământ, de rotirea Pământului. Voi nu puteți să-i spuneți soarelui: „Mai stai pe loc o oră, pentru că vreau să mai dorm puțin!” El nu va face aceasta. Înțelegeți? Nu poate s-o facă pentru că este o Lege, iar dacă voi lucrați conform acelei Legi, totul este în ordine. Dacă vă veți pune la somn la timp, vă veți trezi la timp. Noi avem aici lacurile Superior, Ontario, Huron și alte lacuri mari, și avem de

zece mii de ori mii de acri de pământ în Nevada, California, Arizona, New Mexico, care însetează după acea apă; un pământ pe care ar crește orice. Toată lumea ar putea fi hrănită de recoltele obținute acolo, dacă acea apă ar fi dusă acolo din acele lacuri. Nu s-ar întâmpla nimic rău, pentru că de îndată ce ar fi consumată, apa s-ar ridica din nou la nivelul la care a fost, pentru că gravitația o ține acolo. Dacă puteți lucra în conformitate cu legea gravitației, puteți lua toate acele lacuri mari, iar cu apa lor să udați toată țara și să hrăniți toată lumea. Atunci nu ar mai fi nimeni flămând. Dar nu puteți să stați aici și să spuneți:

„Da, cred că așa va fi!” Trebuie să mergeți și să faceți ceva pentru aceasta.

Așa este și Legea lui Dumnezeu. Legea lui

Dumnezeu este credința, iar în dimineața aceasta, noi avem credință să vindecăm orice boală și să facem orice lucru. Dar totul este controlat de o Lege, iar acea Lege este credința. Legea lui Dumnezeu este credința. Astfel, Isus a spus:

„...orice lucru veți cere, când vă rugați,

să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.” (Marcu 11.24). Iată. Așadar, credința este cea care

controlează totul, și ne este dată pentru că avem nevoie de ea. Dar Dumnezeu ne împarte unora dintre noi un fel de credință, iar altora ne dă alt fel de credință. Voi nu primiți un fel de putere supranaturală, pentru că atunci când deveniți creștini, aveți deja puterea, dar vă lipsește credința care pune în mișcare acea putere.

Așadar, în dimineața aceasta, când veniți ca să ne rugăm pentru voi, amintiți-vă că Biblia spune în Iacov 5.14-15:

„Este

vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii Bisericii și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului.

Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va însănătoși...” Este o

făgăduință, iar dacă o credeți, vă aparține. Așadar, vindecarea îi este acordată individului.

În zilele lui Isus din Nazaret, El nu a putut să-i vindece pe oameni decât pe baza credinței lor. Astfel, El a spus: „Dacă crezi, se poate. Dacă crezi, Eu pot face aceasta, dar numai dacă crezi.”

Unii oameni spun că evanghelistul are puterea vindecării, dar nu este adevărat. Cei ce spun aceasta, pun căruța înaintea calului. Puterea vindecării este în voi. Evanghelistul nu are puterea de a vindeca; Duhul Sfânt are puterea de a vindeca, iar voi aveți Duhul Sfânt. Voi sunteți micuțul pom, și toate lucrurile de care aveți nevoie sunt în voi.

Astfel, voi începeți să beți din făgăduința lui Dumnezeu și veți spune: „Este Adevărul! Dumnezeu a spus că El mă va vindeca, și prin rănilor Lui, sunt vindecat.” Iată.

Și știți ce veți face? Veți începe să arătați vindecarea, să spuneți că sunteți vindecați. Aceasta este tot. Vedeți? Apoi pot vedea și alții ceea ce aveți voi. *„...credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.”* (Evrei 11.1).

Când plantez un măr, nu văd merele, dar ele sunt acolo; pomul acela micuț știe că sunt acolo. Astfel, începe să bea, crește, crește, și zice: „Sunt în mine, iar într-o zi le voi arăta. Dați-mi puțin timp și vi le voi arăta.” El continuă să bea. „Știu că merele sunt în mine, iar într-o zi le voi aduce la suprafață.” Și ce veți vedea într-o zi? Merele. Iată merele pentru că pomul a crezut că erau în el.

Dacă credeți că puterea Duhului Sfânt este în

voi pentru a vă vindeca, continuați să insistați asupra acestui lucru. Înțelegeți? Voi să aveți credință, chiar dacă nu vedeți rezultatele imediat; nu le puteți vedea.

Iacov l-a găsit neprihănit pe Avraam prin faptele sale, în timp ce Pavel l-a găsit neprihănit prin credință. Ce spunem noi despre aceasta? Pavel a vorbit despre ceea ce a văzut Dumnezeu în Avraam, iar Iacov a vorbit despre ceea ce au văzut oamenii în el. Înțelegeți? Astfel, Dumnezeu a știut înainte de venirea copilului că Avraam avea credință, iar Avraam l-a dovedit aceasta prin faptul că s-a comportat ca și cum copilul putea veni oricând, chiar dacă el era steril. Pântecul soției lui era mort, iar el era steril, dar cu toate acestea, Avraam știa că acel copilăș era acolo undeva. Vedeți, el continua să bea din promisiune, odihnindu-se pe marele El Shaddai al lui Dumnezeu, pe pieptul Său; stătea acolo fiindcă știa că Dumnezeu i-l va da. Avraam știa că este o făgăduință pe care El trebuia s-o împlinească, iar noi suntem copiii lui Avraam. Să stăm deci pe făgăduința Sa și să ținem de ea cu tărie, știind că Dumnezeu o va împlini. Așa a spus El.

Acum să credeți. Lăsați-i pe bolnavii care doresc să ne rugăm pentru ei să se alinieze aici, de-o parte și de alta, iar noi îi vom aduce aici pe bătrâni ca să-i ungem cu untdelemn. Eu mă voi ruga pentru ei, și credem că Dumnezeu îi va însănătoși pe fiecare în parte. Unde ești, Teddy? Vino aici, în dreapta mea.

Este bine. Aș vrea să cântați: „Crede numai!”

Să ne plecăm capetele în timp ce ei vin aici, iar restul audienței să rămână în rugăciune pentru oamenii care vin aici.

Tatăl nostru ceresc, în dimineața aceasta îi aducem pe acești sărmani bolnavi care suferă și stau aici în această stare îngrozitoare. Ei Te cred, Doamne, și știu că cuvintele Tale sunt adevărate. Ele nu pot cădea pentru că sunt Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu care va dăinui pentru totdeauna. Ele sunt la fel de puternice ca și Dumnezeu, pentru că sunt parte din El.

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.” (Ioan 1.1,14). Doamne, noi credem aceasta cu toată inima noastră, cu tot sufletul nostru, cu tot ceea ce este în noi. Noi credem, iar eu am încercat să prezint acest lucru cât am putut de simplu, ca unui copil, ca toți să poată înțelege și să știe că puterea lui Dumnezeu este în ei. O, dacă oamenii ar putea să creadă și să urmeze poruncile lui Dumnezeu...

Așa au fost salvați. Ei au venit, s-au pocăit de păcatele lor și au fost botezați în Numele lui Isus Hristos, potrivit Cuvântului din Fapte 2.38, din Biblie, iar în continuare, Petru a spus că vor primi darul Sfântului Duh. Acum, El a venit aici pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu manifestat.

Tată, știm că același lucru este valabil și atunci când îi ungem pe bolnavi cu untdelemn și ne rugăm pentru ei. Rugăciunea făcută cu credință îl va tămădui pe cel bolnav și Dumnezeu îl va însănătoși. Dumnezeule, îngăduie ca fiecare bolnav să păărăsească acest altar, acest loc, plin de fericire și de bucurie, știind că Dumnezeu l-a vindecat. Ți-i încredințăm Ție, în Numele lui Isus Hristos. Îngăduie ca fiecare să fie vindecat și să acționeze la fel ca Avraam care a numit toate lucrurile care nu erau, ca și cum ar fi fost. Credința a preluat deja controlul, și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd. Doamne, fă ca aceasta să pătrundă adânc în inimile oamenilor, pentru că sunt în nevoie.

Vin ca slujitorul Tău umil, alături de acești alți slujitori ai Tăi și mă rog ca Dumnezeu să pună în inimile noastre ceea ce trebuie pentru acești oameni bolnavi. Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Cineva a spus că este și fratele Estle Beeler

în clădire. Cred că rugăciunea de dimineață a fost condusă de un alt predicator de aici. Aș vrea să-i rog pe predicatorii prezenți, oricine ar fi, să vină și să stea alături de noi în jurul altarului. Vă rog să veniți, fraților. Mulțumesc, frate Ben. Vino aici, ca să ne punem mâinile peste acești oameni și să ne rugăm pentru ei. În timp ce se cântă o cântare, predicatorii să-și ocupe locurile aici, pentru ca fiecare dintre ei să-și poată pune mâinile peste bolnavi.

... Văd un Om care vine peste munte. Este un Om obișnuit, mic de statură, mai degrabă fragil. Ochii Lui sunt îndreptați spre o scenă care se petrece în vale, acolo unde apostolii Săi stau lângă un băiat bolnav de epilepsie. Ei spun: „Vindecă-l, Doamne, vindecă-l!”, dar vedeți voi, dacă spunem: „Vindecă-l, Doamne, vindecă-l!”, aceasta nu va aduce vindecarea. Trebuie să fie ceva mai mult decât „Vindecă-l, Doamne, vindecă-l!”, iar dacă voi reuși să vă fac să credeți aceasta cu toată inima, veți fi vindecați. Dar trebuie să vă fac să vedeți aceasta cu adevărat.

Uitați-vă la apostolii Lui care stăteau acolo, lângă acel epileptic. Poate îl scuturau sau poate că îl împingeau strigând: „Crede, frate, crede! Aleluia! Crede! Vindecă-l, Doamne, vindecă-l!” Dar diavolul stătea chiar acolo, pentru că nu putea găsi suficientă credință la acel om ca să creadă. Dar iată că vine Cineva de pe munte, iar diavolul a observat imediat că El era puțin diferit de ceilalți oameni... Acesta este felul de oameni care dorim să fim. Să nu venim pentru spectacol, ci s-o facem din dragoste pentru Dumnezeuul nostru, știind că am fost însărcinați să mergem și să facem astfel de lucruri.

Aceasta este însărcinarea noastră. Să mergem acolo sus la tatăl copilului. Cred că de aici au fost inspirate versurile acestei cântări. Tatăl a spus: „*Doamne, ai milă de fiul meu, căci este lunatic și pătimește rău: de multe ori cade în foc și de multe ori cade în apă.*” El a mai spus: „*L-am adus la ucenicii Tăi și n-au putut să-l vindece.*” (Matei 17.15-16). El a spus: „Dacă crezi,

pot.” Vedeți? El nu a spus: „Am puterea în Mine,” ci a spus: „O pot face dacă crezi.”

Va îngădui Dumnezeu ca acești oameni care au fost ținuiți la pat de cancer, de leucemie și de alte boli și neputințe... I-a vindecat El pe alții și va trece pe lângă voi? El nu este așa. Nu! Înțelegeți? El nu greșește. „Eu pot, dacă crezi.” Ce a spus El? „*Toate lucrurile sunt posibile, celui ce crede.*”

Haideți aici, fraților. Crede numai, crede numai! În ordine. Toată lumea din audiență să-și plece capetele. Stați cu toții în rugăciune. Spuneți doar: „Doamne ai milă și vindecă-i pe oamenii aceștia prin Numele lui Isus Hristos.” În Numele lui Isus Hristos din Nazaret...

I-am privit pe mulți oameni din rând și le-am urmărit reacțiile, am văzut cum reacționează în diferite situații. Există o acțiune: ei s-au ridicat și au venit în față; dar există încă ceva: cum reacționează ei la acțiunea pe care au făcut-o. Tu poți vedea reacția acțiunii lor, după ce au ajuns în locul în care cred că după rugăciune vor fi vindecați.

Sunt sigur că păstorul nostru are în dimineața aceasta un mesaj pentru noi, dar aș vrea să mai spun ceva.

În dimineața aceasta a venit la altar o fată catolică. Cu câteva zile înainte de aceasta, ea a venit acasă la mine împreună cu soțul ei. Eu îl cunosc pe soțul ei de ceva vreme. În timp ce stăteam la o discuție privată, eu am simțit că este ceva în legătură cu ei, fiindcă acela este timpul în care am și vedenii. Nu am spus nimic, în primul rând pentru că ea era tânără, iar al doilea motiv care m-a reținut a fost faptul că a fost crescută în biserica catolică. Dar ea a mers mai departe și mi-a vorbit despre mama ei, iar în timp ce vorbea, am avut o vedenie cu mama ei, așa că i-am spus care era problema mamei sale, și i-am descris-o, i-am spus cum arăta. Desigur,

ea a putut judeca dacă ceea ce-i spuneam era sau nu adevărat, pentru că nu o văzusem în viața mea pe mama ei. Și iată că în dimineața aceasta, tânăra de care vă spun a venit la altar; s-a ridicat să facă o mărturisire și să-L accepte pe Hristos ca Salvator personal. Ea a făcut aceasta la altar, în dimineața aceasta, dar neștiind ce se întâmplă, fratele Neville a uns-o cu untdelemn pentru bolnavi – cum lucrează Dumnezeu -. Dar priviți cum se mișcă Duhul Sfânt. Ea a fost unsă deși nu era bolnavă, iar aceasta a făcut ca lucrurile să meargă bine, pentru că ea s-a ridicat ca și creștină și a spus: „Doriți să vă rugați pentru mama mea? Este bolnavă.” Așadar, untdelemnul pentru ungere a fost pus pe capul ei. Cât de potrivit este acest lucru pentru cineva care tocmai a fost salvat... Hristos a murit pentru noi toți și mijlocește pentru noi toți. De îndată ce a devenit creștină, tânăra aceasta a dorit să mijlocească pentru cineva, arătând că Duhul lui Hristos vine în noi când suntem cu adevărat salvați. Aceasta este bine. Eu apreciez acest duh blând al credinței. Tânăra este pe aici pe undeva, dar aș vrea să-i adresez câteva cuvinte unei alte doamne care este catolică, după care voi preda serviciul păstorului nostru.

Biserica catolică a fost cândva ca aceasta.

Dacă mergeți și citiți Biblia, pe care noi o credem, veți vedea că biserica catolică a fost cea dintâi biserică. Este adevărat, dar s-a îndepărtat de învățătura Bibliei și și-a făcut propriile învățături. Astfel, au șase sute și ceva de cărți scrise de papi, care sunt pentru ei la fel de sfinte cum este pentru noi Biblia. Dacă vă întoarceți înapoi la istoria bisericii... Puteți să-l întrebați și pe preotul vostru: „Catolicii timpurii au acționat la fel ca apostolii din Biblie?” El vă va spune: „Sigur că da,” ceea ce este adevărat. Așa a făcut prima biserică din Roma: ei se întâlneau în locuri simple, mici; nu au spus niciodată „Ave Maria” sau: „Sfinții noștri părinți...” Aceasta este tradiția bisericii care a ieșit din prima biserică. Ce făceau ei? Îl laudau pe Dumnezeu, strigau, plângeau, vorbeau în limbi, etc. Citiți în Fapte 2 și vedeți ce s-a întâmplat când apostolul Petru, Ioan, Iacov și ceilalți au așteptat în camera de sus. Ei au fost umpluți cu Duhul Sfânt și s-au purtat ca niște oameni beți. Chiar și lumea de afară întreba: „Nu sunt beți?” Atunci Petru s-a ridicat și a spus: „Bărbați și frați, oamenii aceștia nu sunt beți, ci sunt umpluți cu Duhul Sfânt așa cum a promis Biblia.” Așa a fost și prima biserică din Roma, cea din care a ieșit apoi biserica catolică.

Dar ce s-a întâmplat aproximativ două sute de ani mai târziu? În biserică au început să intre demnitarii și cei mari. Și ce au făcut ei? Prima organizație. Aceasta s-a întâmplat în anul 325 d.Hr., la Conciliul de la Niceea. Ei au ieșit din biserica primară și au format o altă biserică în care au pus episcopi și mai târziu papi. Mai târziu, această biserică s-a rupt de câteva ori, așa că au apărut greco-catolicii și alții, și a ajuns așa cum o vedeți astăzi.

Dacă voi spuneți că biserica catolică este de la început, atunci noi suntem catolicii de la început, suntem biserica rusalistică, pentru că credem în binecuvântarea de la Rusalii. De acolo ați ieșit voi când v-ați organizat, iar dacă ar mai dura cinci sute de ani de acum încolo, organizațiile pentecostale ar ajunge mai formale decât este biserica catolică astăzi, pentru că se îndepărtează tot mai mult de Adevăr. Astfel, deveniți membri și suflete neconvertite.

Fraților și surorilor, vouă tuturor vreau să vă spun ceva în calitate de slujitor al lui Dumnezeu... Nu am mai spus aceasta niciodată, dar în calitate de profet al lui Dumnezeu, vă spun: „Aceasta este Lumina; pășiți în ea!”

- Amin -